

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. 7 pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie drukiem garnont. 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 25go stycznia b. r. raczył najmiłościwiej radcę rządowego i pierwszego przełożonego nadwornej buchkalteryi dochodów i dóbr skarbowych *Karola Rischka* z powodu jego przeniesienia na zasłużony stały stan spoczynku w uznaniu jego wieloletnich, wiernych i znakomitych usług wynieść do stanu szlachty cesarstwa austriackiego z przydomkiem „Edler von“ z uwolnieniem od tacy.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 24go stycznia b. r. raczył najmiłościwiej kanceliarce lwowskiej dyrekcji policji *Józefowi Williger* ze względu na jego znakomite długoletnie usługi nadać złoty krzyż zasługi.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 1. lutego.

Na przedwczorajszem posiedzeniu toczyły się w izbie deputowanych dalsze rozprawy nad kredytem na wyprawę holsztyńską. Debate jeneralną zakończyli na wniosek *Kromera* wybrani z obu stron mowcy jeneralni, mianowicie za wnioskami wydziału Dr. *Kaiserfeld*, a przeciw wnioskowi Dr. *Ryger*. Zmodyfikowany wniosek *Bergera* względem przyzwolenia tylko 1½ miliona nie znalazł należytego poparcia. Przy specjalnych rozprawach nad artykułem I. zaproponował *Grocholski*, ażeby w ustępie pierwszym, między słowami: „następujący nadzwyczajny kredyt“ i „otworzyć“ dodano: „ze środków państwa z zastrzeżeniem przyszłego oznaczenia, jak dalece pojedyncze królestwa i kraje mają być tem dotknięte na zasadzie prawa publicznego.“ W razie nieprzyjęcia tego wniosku oświadczył *Grocholski*, że on i jego koledzy musieliby wstrzymać się od głosowania nad tą ustawą. Wniosek ten poparli deputowani siedmiogrodzcy *Baritin* i *Groiss*; przeciw niemu przemawiali *Zimmermann* i *Schuler-Libloy*, i na tem skończyło się posiedzenie.

Podług doniesienia *Gazety kolońskiej* potwierdza się wiadomość, że generał *Wrangel* wezwał 28go z. m. duńskiego generała *de Mera*, ażeby w przeciągu 24 godzin oddał mu Szleswik jako zakład zobowiązań z r. 1851 i 1852. Po upływie tego terminu mają wojska niemieckie przekroczyć Eiderę natychmiast, ale nie można wiedzieć jeszcze czy zaraz potem zaczęłyby się kroki nieprzyjacielskie. Dotąd przypuszczano, że armia austriacko-pruska stanie zaledwie w pierwszych dniach lutego w pełnym szyku bojowym. Duńczycy skoncentrują się zapewne za twierdzą *Dannewirke* gdzie rozpoczęłyby się dopiero właściwa akcja wojenna.

Dnia 29go z. m., jak donosi telegram z *Rendsburga*, opuścili Duńczycy *Kronwerk*, zostawiając tylko mały oddział dla straży i ochrony ceł; cofają się też zewsząd od kanału i od linii *Eidery*, a generał *Bülow* zajmuje tymczasowo kwatery w *Sorgebrück*. — W *Kiel* odbyło się dnia 29go w południe zgromadzenie do 50 szleswik-holsztyńskich stowarzyszeń, przyczem przyjęto statut powszechnej organizacji i obrano wydział złożony z 7 członków. Książę *Augustenburgski* udał się na zaproszenie szambelana *Buchwalda* na kilka dni do *Nendorfu* w *Oldenburgu*.

Z *Kopenhagi* odpłynęła dnia 29go z. m. znaczna siła zbrojna. Król zegnał odjeżdżające wojsko temi słowami: „Życzę Wam szczęścia i błogosławieństwa, i jestem przekonany, że w razie wojny będziecie waleczyć tak mężnie, jak starsi koledzy *Wasi*.“ Lud i wojsko przyjmowały przytem Króla okrzykami radości.

Morning Post z 30go z. m. sądzi, że Rosya, Francya i Szwecya skłaniają się do propozycji Anglii względem spólnego uznania całości *Danii*. Ta sama propozycja została przedłożona głównym mocarstwom niemieckim, i przyjęcie jej ma stanowić teraz w *Berlinie* kwestyę gabinetową.

Polscy deputowani sejmu pruskiego pp. *Niegolewski* i *Sulerzycki*, których, jak wiadomo, wypuszczono z więzienia za uchwałę izby deputowanych, zostali, jak słyhać, 26go z. m. nanowo uwięzieni. *Sulerzycki*, który po uwolnieniu swoim nie opuszczał *Berlina*, ażeby zajmować miejsce swoje w izbie, upraszał teraz sędziego śledczego, ażeby mu dozwolono wyjechać na pięć dni do domu dla załatwienia naglących interesów, ale dotąd nie otrzymał tego pozwolenia.

Rząd szwedzki, jak ze wszystkiego widać nie powziął jeszcze stanowczego postanowienia, co do polityki, jaką ma zająć w nowem stadium kwestyi niemiecko-duńskiej. Zapewniają w prawdzie, że toczą się układy względem zawarcia konwencji wojskowej między Szwecyą a *Danią*, nie mniej przeto jednak, nie masz najmniejszego prawdopodobieństwa, aby Szwecya przystąpiła do akcji za *Danią*, nawet w tym razie, gdyby rząd duński nie dopuścił bez oporu dwom

głównym mocarstwom niemieckim, zająć *Szleswik*. Gdyby jednak postępowanie *Austrii* i *Prus* doprowadziło do wojny europejskiej, Szwecya niewątpliwie stanie po tej stronie, która *Francya* obierze. Polityka szwedzka jest bezwzględnie zawista od francuskiej. Zresztą *Dania* może liczyć na sąsiedzką przychylność, i zyczliwość ze strony *Szwecyi*. — Tymczasem ogłasza *Dagbladet* z 29go bieżącego miesiąca list sprzyjającego *Danii* znakomitego Szweda, podług którego miała już cała rada stanu podawać się dwukrotnie do dymisji dla tego, iż Król żądał zwołania nadzwyczajnej rady państwa dla przyzwolenia środków wojennych. Korespondent dodaje, że cały lud szwedzki zgadza się z radą stanu; tylko Król, Książę *Oskar* i kilku młodych ludzi są za wojna.

Z *Bukaresztu* piszą do *Jen. Kor.* pod d. 25. b. m., że po zapytaniu *Rosyi* co właściwie ma znaczyć nadzwyczajne zbrojenie się *Księstw naddunajskich*, nastąpiło wielce energiczne zapytanie wysokiej Partii w tym samym przedmiocie, a Książę *Cousa* tem przycisnięty, zaprzeczył nadzwyczajnemu zbrojeniu się *Księstw*. Ale ponieważ tym sposobem nowa ustawa względem organizacji armii, która cały kraj powołuje pod broń, stała się nie podobną do wykonania, przeto rząd postanowił odnośny projekt cofnąć z zgromadzenia prawodawczego.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 30. stycznia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaś. Pan* udzielał przedwczoraj zrana przez kilka godzin posłuchania, a o godzinie 2. po południu odbył przegląd wojska. *Arcyksiężęta Albrecht* i *Wilhelm* znajdowali się w świetle Jego Mości Cesarza, a Cesarzewicz Następca tronu jechał powozem.

Namiestnik węgierski fml. hrabia *Palfy* przybył z *Pezstu* 27. b. m. wieczorem, miał nazajutrz z rana konferencyę z kanclerzem nadwornym hrabią *Forgachem*, a w południe był na audyencye u Cesarza.

Jen. Kor. pisze: Od kilku dni tutejsze dzienniki zajmują się krytycznemi uwagami nad możliwością i niemożliwością pożyczki w srebrze, o którą jak słyhać narodowy bank austriacki układa się z bankiem francuzkim. Przedewszystkiem musimy oznajmić, że o ile rzeczy są nam wiadome, ani ze strony znakomitości francuzkich, ani ze strony banku francuzkiego nie nadeszła tu żadna propozycja, która by dała powód do jakowegoś układu w tym względzie, tu zatem nie mogło nastąpić ani jej przyjęcie, ani odrzucenie.

Gdy zresztą przy tej sposobności niektóre dzienniki odzywają się z powątpiewaniem o wypłacalności banku francuzkiego, zdaje nam się, że o tem nie myślano naprawdę. W kraju w którym jest cztery miliardy franków złota i srebra, nie może być trudno instytucji, który w obec 825 mil. banknotów, posiada około 850 milionów w wexlach według statutów eskomptowanych, i 200 milionów obligacji publicznych, na które bank pożyczyl kwoty pieniężne, powiększyć swój kapitał o parę set milionów w złocie. Tylko uwzględnieniu chwilowych stosunków należy przypisać, że dotychczas we *Francyi* nie użyto takich środków, zresztą nadeszła już pora, w której zapas metalu w banku francuzkim bez tego zwykle się powiększa.

W przyszłą środę, jak donosi *Wiener Abendpost*, odbędzie się bal dworski w sali obrzędów. Przedwczoraj był wieczór z tańcami u *Arcyksiężnej Zofii*, na którym znajdowali się *Najjaśniejsi Państwo*, wszyscy *Arcyksiężęta* i *Arcyksiężne*. O przedwczorajszym przeglądzie wojska *Wiener Ztg.* donosi, że korpus oficerów nowo przybyłego batalionu pułku *Arcyksięcia Rudolfa* miał zaszczyt być przedstawionym *Arcyksięciu* następcy tronu, właścicielowi pułku.

(Z Rady państwa.) Izbie deputowanych rady państwa przedłożono wniosek podpisany przez 71 członków tejże izby: Czy nie byłoby odpowiedniem celowi i na czasie, uchwalić zmianę ustawy zasadniczej z 20. października 1860 i 26. lutego 1861, w tym kierunku, że prawodawstwo cywilne i karne, tudzież wymiar sprawiedliwości cywilnej i karnej, dla przedmiotu wszystkim królestwom i krajom monarchii austriackiej spólnego, do ich praw, obowiązków, i interesów spólnie odnoszącego się, ma być uznany i ze zmianą art. 11. cesarskiego dyplomu z 20. paźdź. 1860 i §. 10. ustawy z 26. lutego 1861, jako do zakresu działania pełniejszej rady państwa należący, prawnie uregulowany. *Jen. Kor.* pisać o tem, dodaje „dalecy jesteście od tego, abyśmy mieli zapoznawać powody patryotyczne, które członkami którzy podpisali wniosek kierowały przy ułożeniu wniosku, ale nie sądzimy aby było zbyt uczynnem wyrazić nasze dobre uzasadnione przekonanie, że rząd nie ma żadnego udziału w tym względzie. Ministerjum kilkakrotnie oświadczyło i dowiodło, że ma silne postanowienie, nadaną konstytucyę w zupełności i szczerze utrzymać i przeprowadzić, i zarazem nie ma wcale na celu ścieśnić w jaki bądź sposób, lub zakwestyonować autonomię, jaką posiadają już pojedyncze królestwa

i kraje na mocy ustaw zasadniczych z 20. października 1860 i 26. lutego 1861.“

(Posiedzenie izby deputowanych z 28. i 29. stycznia.)

Zaczął się posiedzenie o godzinie 10¹/₂. Na ławie ministrów zasiadli Ich EE. ministrowie: hr. *Rechberg*, *Schmerling*, baron *Meesery*, *Lesser*, *Plener*, baron *Burger*, Dr. *Hein*. tudzież fml. baron *Mertens* i radzca nadworny *Biegeleben*.

Rozdany został członkom izby wniosek *Rygera* i 70 kolegów jego następującej osnowy:

„Wysoka izba raczy uchwalić: Ma być utworzony z grona izby wydział z 12tu członków dla naradzenia się nad tem: Czy nie byłoby stosownem i na czasie uchwalić zmianę ustaw zasadniczych z 20. października 1860 i z 26. lutego 1861 w duchu §. 14. ostatniej ustawy w tym względzie: ażeby prawodawstwo cywilne i karne, tudzież wykonywanie sądownictwa cywilnego i karnego uznane zostało za przedmiot spólny wszystkim Królestwom i krajom monarchii austriackiej i odnoszący się zarówno do ich praw, obowiązków i interesów, i ażeby ze zmianą artykułu II. cesarskiego dyplomu z 20. października 1860, tudzież §. 10. ustawy z 26. lutego 1861 uchwalona została legalnie należność jego do zakresu czynności obszerniejszej rady państwa.“ Do formalnego załatwienia tego wniosku ma być wybrany z oddziałów wydział z 9 członków.

Po odczytaniu protokołu wniósł Dr. *Berger* petycję znacznej liczby profesorów, radzców gminy, artystów i profesjonalistów w Wiedniu tej treści: „ażeby wysoka izba pomna na wzniosła inicjatywę Jego Mości Cesarza, dołożyła wszelkich starań, by skutecznie prawowite oddzielenie Księstw, i zabezpieczyć trwale Szleswik-Holsztynowi jego zjednoczenie i samodzielność.“

Pierwszym przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisji do kontrolowania długów państwa względem wykonania §. 6. ustawy finansowej na rok 1863. Izba odesłała to sprawozdanie do wydziału zajmującego się rozpoznaniem rocznego sprawozdania komisji do kontroli długów państwa.

Dalej przypadły z porządku dziennego obrady nad *sprawozdaniem wydziału finansowego względem kredytu dodatkowego 10 milionów zł. na pokrycie kosztów wykonania związkowej w Holsztynie i Lauenburgu.*

Sprawozdawca Dr. *Giskra* przedłożył imieniem wydziału następujące wnioski: 1) Dla ministra wojny uchwała się następujący nadwyzwyczajny kredyt: *należność matrykularna* dla stopniowego spłacania a względnie obliczenia również wysokich wydatków na wykucenie związkowa w Holsztynie i Lauenburgu w sumie 5,343.950 zł. w. a., który to kredyt ma być użyty tylko na cel wymieniony; a 2) wysoka izba raczy uchwalić, że postępowanie c. k. rządu pod względem okupacji Szleswiku nie może uznać za odpowiednie prawdziwym interesom Austrii i zabezpieczające spokój powszechny, i przeto uważa za obowiązek oświadczyć, że nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności za skutki tego postępowania.

Do debaty jenerałnej zapisali się przeciw wnioskowi wydziału: *Berger*, *Vrints*, *Tinti*, *Sartori*, *Hartig*, *Brosche*, *Pratobevera*, *Poche*, *Walterskirchen*; za wnioskiem *Brinz*, *Rechbauer*, *Kuranda*, *Skene*, *Schindler*, *Herbst*, *Gschmitzer*, *Eug. Kiński* i *Kaiserfeld*.

Radzca nadworny *Biegeleben* jako reprezentant rządu zabrał najpierwszy głos, i broniąc polityki rządowej oświadczył, że Austria jako mocarstwo europejskie pierwszego rzędu nie może ulegać większości sejmu związkowego.

Dr. *Berger* ganił politykę rządu i przymierze z ministerstwem *Bismarka*, a w końcu radził zmienić drugą część wniosku wydziałowego w ten sposób: „Wysoka izba raczy zalecić rządowi, ażeby politykę swoją skierował ku właściwemu stanowisku Austrii w związku niemieckim“, dodając, że tylko pod tym warunkiem należy wotować cały żądany kredyt, a w przeciwnym razie tylko 1¹/₂ miliona jako część przypadająca z rozkładu matrykularnego.

Dalsze rozprawy odłożone zostały do następnego posiedzenia.

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 29. stycznia zajęli miejsce na ławicy ministeryalnej Ich EE. pp. *Rechberg*, *Schmerling*, *Meesery*, *Lesser*, *Plener*, *Burger*, *Hein*, radzca dworu *Biegeleben* z ministeryum spraw zewnetrznych.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia, izba z porządku dziennego przystąpiła do dalszych rozpraw nad kredytem dodatkowym 10 milionów. Dep. *Vrints* przemawia przeciwko wnioskowi wydziału i przeciwko proponowanej rezolucji. Skreśliwszy obraz istotnego położenia rzeczy mowca konkluduje, i pozyeji ministeryum nie potrzeba osłabiać ale raczej wzmacniać ją wypada.

Związek niemiecki powinien uwzględnić stosunki wielkich mocarstw Austrii i Prus. Dep. *Rechbauer* obstał za wnioskami wydziału. Zdaniem jego, polityka ministeryalna prowadzi do pozbawienia Austrii wszelkich sympatyj w Niemczech, wojny nie uniknie, a Księstwa szleswicko-holsztyńskie zupełnie Danii poświęca. Dep. *Tinti* wnosi, ażeby izba co do rezolucji przeszła do porządku dziennego umotywowanego. Dep. *Kuranda*, *Schindler* i *Skene* mówią za wnioskami wydziału i za rezolucją; ostatni głównie ze stanowiska materyalnego, twierdząc, iż postępowanie ministeryum doprowadzi Austrię do bankructwa finansowego. Dep. hr. *Hartig* przemawia przeciwko rezolucji głównie dla tego, iż treść jej jest czystą negacją. Rezolucya wzmocni agitacyę w Niemczech, sprawie zaś niemieckiej w uchem nie dopomoże. Zgoda między Austrią i Prusami nie może być powodem do rozdarcia Niemiec na dwa obozy. Rozbierając kwestyę sukcesyi mowca twierdzi, iż obok Księcia Augustenburgskiego inne jeszcze pretendenci pojawić się mogą z równymi

do Księstw prawami. W końcu posiedzenie na wniosek dep. *Steffensa* zamknięte i dalsze rozprawy do jutra odroczone zostały.

Francya.

Paryz, 26. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyły się dalsze rozprawy nad adresem, a mianowicie nad poprawką dotyczącą kwestyi meksykańskiej. Pierwszy głos zabrał p. Thiers i w długiej mowie potępił wyprawę meksykańską od jej początku do końca samego. Zwróciwszy naprzód uwagę, iż wyprawa ta zatrudnia obecnie 40.000 ludzi wojska francuskiego i kosztuje miesięcznie 12 milionów franków, mowca zapytuje się po co i na co? dla złożenia w nowym świecie wielkiego państwa. Pan Thiers przyznaje, iż takiego przedsięwzięcia (entreprise) rozum jego pojąć nie zdoła. Taki zamiar w obecnym stanie świata bez wyraźnego celu, bez wykazanej korzyści rozum jego przeraza. Francya mówi p. Thiers miała pretensye do Meksyku równie jak Anglia i Hiszpania, pretensye te w ogóle wynosiły do 200 milionów franków i reprezentowały sumy o które poddani angielscy, francuzscy i hiszpańscy w Meksyku skrzywdzeni zostali. Trzeba więc było zająć porty w Veracruz i w Tampico, przez które odbywa się cały handel meksykański, trzeba było położyć areszt na dochodach z komor celowych tamtejszych, i tym sposobem odebrać z czasem sumy reklamowane. Lecz emigranci meksykańscy, którzy wskutek wojen domowych kraj ten ciągle trapiących w Europie się pojawili, emigranci należący do stronnictwa monarchicznego przez republikanów pokonanego, rozpowiadali po całej Europie, iż Meksyk tak dalece jest znudzony ciągłą agitacyą, iż za pokazaniem się bandery jakiej europejskiej wywoła powszechnie powstanie i że księża europejski rządy kraju objąć pragną, z otwartemi rękoma przyjęły zostanie. Nie uwierzono im w Londynie, lecz uwierzono im w Paryżu i w Madrycie. W Paryżu powzięto myśl zdobycia kraju dla Arcyksięcia austriackiego, bez wyrażenia jej jednak jawnie, w Madrycie zaś sądzono, iż będzie to sposobnością, do zdobycia kraju dawniej do korony hiszpańskiej należącego, i osadzenia na tronie meksykańskim jednego z księząt hiszpańskich. Dla tego z samego początku była niezgoda w celach między Hiszpanią i Francyą i dla tego to jenerał Prim, który najpierwszy przybył do Meksyku z wojskiem hiszpańkiem, najpierw go też opuścił, przekonawszy się po kilku tygodniowym pobycie w Veracruz i w Orizabie, iż pomimo pojawienia się bandery europejskiej, hiszpańskiej a później i francuskiej, nikt przeciwko rządowi meksykańskiemu weale nie powstaje. Opuściło wnet Meksyk i wojsko angielskie, Anglia bowiem w wewnętrzne sprawy Meksyku wdawać się weale nie chciała. Została więc Francya sama z jawnym zamiarem obalenia rządu meksykańskiego i zaprowadzenia monarchii. W tym zaś popełniono błąd największy, bo zasadą całego planu była mielibyśmy niechęć ludu meksykańskiego do rządu prezydenta Juareza, a zasada ta okazała się mylną, nikt bowiem w całym Meksyku przeciwko Juarezowi nie powstał. Pan Thiers tego jest zdania, iż Francya popełniwszy raz błąd mieszania się w wewnętrzne sprawy obcego o 3000 mil odległego kraju, powinna była korzystać z pierwszej sposobności dla wycofania się z honorem z fałszywego kroku. Sposobność ta nadarzyła się po zajęciu stolicy Meksyku. W ten czas rząd powinien był traktować z Juarezem i opuścić Meksyk, pozyskawszy gwarancye na jakie kraj ten zdobyć się może. Położenie Arcyksięcia Maksymiliana gdyby skłonił się do przyjęcia korony, będzie nader krytycznem pod każdym względem, dla Francyi zaś będzie to ciężar, który ją ciągle przygniatać będzie. W konkluzji mowy swej pan Thiers wnosi, ażeby ciało prawodawcze przez wotum swoje ostrzegło rząd i zwróciło go z śliskiej drogi na którą wstąpił.

Odpowiedź komisarza rządowego p. *Chaix d'Estanges*, wiceprezesa rady stanu na mowę p. Thiersa była daleko krótszą. Pan Chaix d'Estanges odwołał się najprzód do uchwał, które zapadły na poprzednich dwóch kadencyach ciała prawodawczego, a które odrzuciły wszelką nagane polityki rządowej w Meksyku. Skreślił następnie obraz prześladowania poddanych francuzkich, angielskich i hiszpańskich w Meksyku, które to prześladowanie spowodowało wspólną wyprawę trzech mocarstw. Między mocarstwami temi przyszło do nieporozumienia, Francya przeto sama musiała wziąć na siebie dalszy ciężar wyprawy. Zajęcie Veracruz i Tampico na nieby się nie było przydało, jak to doświadczenie uczy, bo po ustąpieniu tych portów nastąpiłoby znów dawne prześladowanie poddanych francuzkich. Nie masz więc innego sposobu, jeno zaprowadzenie stałego rządu w Meksyku. Traktować z Juarezem po zajęciu stolicy kraju byłoby to wystawieć na prześladowanie jego mieszkańców kraju, którzy Francuzów z takim zapalem przyjęli. Mowca myśl założenia monarchii w Meksyku nie uważa weale jako niedorzeczną; na tej drodze otworzy się nowy i znaczny odpyływ dla przemysłu francuzkiego. W końcu p. Chaix d'Estanges oświadcza, iż gdzie Francya sztandar swój raz rozwinię, tam do ostatniego bronić go powinna, dlatego przemawia przeciwko wszelkim poprawkom postępowanie rządu naganającym.

Po p. Chaix d'Estanges przemówił jeszcze p. *Berryer* za poprawką. Według jego zdania Francya zaprowadziwszy w Meksyku rząd złożony z członków emigracyi meksykańskiej, z tymże rządem traktować i wojska swe wycofać powinna. Emigranci ci zapewniali, iż mają po sobie ogromną większość ludu meksykańskiego. Jeżeli tak jest, to bez pomocy Francyi rząd ten się utrzyma; jeżeli zaś tak nie jest, to nie zasługują na wsparcie Francyi, którą okłamali i w wyprawę kosztowną i rujnącą wciągnęli.

Po mowie p. Berryer dalsze rozprawy na jutro odłożone zostały. Z członków izby nikt dotąd w obronie polityki rządowej nie przemówił.

(Przyjęcie adresu.) Telegram z Paryża z dnia 29. stycznia donosi, iż izba zawotowała adres większością 234 głosów przeciwko 12.

(Wiadomości z Meksyku.) Ostatnie wiadomości z Meksyku donoszą, że Juarez pobity na głowę przez wojska meykańskie pod Maikhezem i Meją w okolicy San Luis de Potosi. uratował się jedynie spieszna ucieczka od zupełnej zguby.

Niemcy.

(Depesze telegraficzne.) Według depesz telegraficznych z Berlina z 29. stycznia, wiadomość o zawarciu przymierza duńsko-szwedzkiego uważają jako bezzasadną. Nordd. Allg. Ztg. donosi, że wyjazd następcy tronu do księstw, został odłożony. Według Kreuz. Ztg. dziś w południe odbyła się rada ministrów pod prezydencją króla i w obecności następcy tronu, na której naradzano się nad sprawą szleswicką. Staatsanzeiger donosi, że przybył dnia dzisiejszego adjutant FM. Wrangla z listem do Króla.

Z Hamburga donoszą pod dnia 29. b. m.: Żegluga parowa jest znowu otwarta, FM. Wrangel udał się do Bordesholm. D. 31. b. m. ma tu przybyć 10.000 gwardyi pruskiej pod dowództwem następcy tronu pruskiego. — Z fortyfikacji z Rendsburga, i sześciu wsi położonych z tamtej strony Eidera cofają się Duńczycy do Duvensstad, pozostawiając małe posterunki awizowe.

Według depeszy z Kiel z 29. b. m. rząd krajowy bolsztynski polecił magistratowi w Rendsburgu urządzać na koszt rządu pruskiego szpital dla pięciu tysięcy ludzi.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 28. stycznia. (Wiadomości policyjne.) Dziennik Pow. donosi: W rozkazie dziennym do policji Warszawskiej wydanym pod dniem 14. (26.) stycznia r. b. Nr. 26. czytamy: że na zasadzie decyzji general-policmajstra w Królestwie Polskiem. komisarz wydziału śledczego w zarządzie ober-policmajstra Tytus Susszczyński, za uchylenia i nadużycia w służbie uwolniony został, z wyłączeniem go na mieszkanie do Rosyi.

W końcu r. z. 1863 wykryto rewolucyjne drukarnie: 1) w dniu 15. (27.) października w domu Piotra Fryderycha. — 2) w dniu 21. października (3. listopada) w domu Fabiana Krupę, — 3) w dniu 20. grudnia (1. stycznia) 1863 roku przy ulicy Dzielnej w domu należącym do spółki pod firmą Szen i Granzow. — 4) w tymże dniu przy ulicy Mostowej w domu Jana Leszczyńskiego. Nadto, przy ulicy Ordynackiej przed domem Ludwika Krasińskiego zamordowano rewirowego naczelnika cyrkulu X-go Józefa Galuńskiego, zbrodniarza schwytano. Na zasadzie ogłoszonych przez rząd postanowień i ostrzeżeń wydanych dla tutejszych właścicieli domów na podobne wypadki, polecono ścigać sposobem kary od Piotra Fryderycha rs. 1000, od Fabiana Krupę rs. 300, od spółki nad firmą Szen i Granzow rs. 400, od Jana Leszczyńskiego rs. 350, i od Ludwika Krasińskiego rs. 750, z zastrzeżeniem, że jeżeli debenci nie wniosą tej kary w ciągu dni siedmiu od daty ogłoszenia jej przez pisma publiczne, w takim razie domy ich zajęte zostaną na kwatery wojskowe.

(Adresy.) Ten sam dziennik ogłasza dalej następujące adresy: Starozakonnych mieszkańców miasta Czystawa z 12 podpisami; starozakonnych mieszkańców miasta Makowa o 90 podpisach, i mieszkańców ewangelickich w Stawiszynie, Emilienheim i Zagurowie w powiecie konińskim o 26 podpisach.

Kronika.

(Napaść.) Dnia 28. z. m. o godzinie 10¼ w nocy, cywilny strażnik policyjny za powrotem do domu, chciał otworzyć bramę od dziedzińca prowadzącą do jego pomieszczenia położonego przy ulicy piekarskiej niedaleko pańskiej ulicy, niespodzianie został napadnięty z tyłu przez 5 mężczyzn w narodowym stroju polskim, i czynnie znieważony. Gdy z czął wolać o pomoc, napaśtnicy uciekli.

(Aresztowania.) W dworcu kolei we Lwowie, za przybyciem pociągu wieczornego dn. 28go z. m. aresztowano ze względów politycznych pewnego mężczyznę, i znaleziono przy nim przedmioty, które w sposób właściwy wyświadcują postępwanie pewnego stronnictwa.

Tegoż dnia odbyła się rewizja w domu pod nr. 132¼, przyzem aresztowano ze względów politycznych pewnego mężczyznę, i znaleziono przy nim papiery kompromitujące i proklamacje rewolucyjne.

(Rozprawy ostateczne.) Na rozprawach ostatecznych w tutejszym c. k. sądzie krajowym dn. 28 b. m. skazani zostali za udział w powstaniu: Jan Mechników z Zalanowa, 33 l. ob. łac. nauczyciel prywatny na miesiąc więzienia. Wincenty Otawa ze Lwowa 32 l. ob. łac. były oficer c. k. pułku piechoty nr. 57 na 14 dni więzienia. C. k. prokuratorja państwa proponowała dla każdego z nich rok więzienia.

(Pożar.) Dnia 23. b. m. wieczorem zgorzał w Zimnowódce w obwodzie lwowskim przez nieostrożność dom właściciela Marcina K. ze sprzętami gospodarskimi i odzieżą. Szkoda wynosi do 100 złr. w. a.

(Zabójstwo.) W nocy z 20. na 21. b. m. zginął niewiadomym dotąd sposobem ułownik Ilko B. w Burkanowie w obwodzie tarnopolskim właśnie w chwili, gdy włamał się do komory tamtejszego właściciela Jakóba H.

dla popełnienia kradzieży. Przy obdukcji pokazało się, że został gwałtownie ugodzony w głowę i zapewne skutkiem tego umarł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 29. stycznia. Przy nader znacznym dowozie handel zboża pomimo przeszkód z powodu wstrzymania transportu towarów na pruskich kolejach żelaznych ożywia się coraz bardziej, ceny prawie wszystkich gatunków zboża idą w górę, a mianowicie ceny żyta i owsa; względem tych dwóch artykułów przychodzą do skutku umowy w drodze telegraficznej. Pszenice, mianowicie cięższe gatunki skupowano na konsumcję miejscową, a właściciele młynów parowych w Prusach wschodnich w mniejszych partiach płacili korzec loco dworzec kolei po 5 zł. 10 c. w. a. Jęczmień pomimo niskich cen zeszłego tygodnia zaniedbany i nie poszukiwany wcale. Spekulanccy głównie zwracają uwagę na żyto; w ubiegłym tygodniu sprzedano żyta 9 do 11.000 meców, po większej części spekulantom. Najlepsze gatunki płacono chętnie po 3 zł. 10 do 15 c. w. a. loco dworzec kolei. Owies także skupowany jest głównie na spekulację, a mianowicie do przechowania, i to po cenie 2 zł. 20 c. do 25 c. w. a. za 160 $\mathcal{E}$. Kolej żelazną wysłano zład 965 cet. do Krakowa, 2119 cet. do Wiednia, 289 cet. do Olomuńca, 241 cet. do Luandenburga, 893 cet. do Bielska, 473 cet. do Bisenz, 219 cet. do Berna, 299 cet. do Lipnika, 473 cet. do Pruchny, 113 cet. do Prerau, 121 cet. do Hüllein. — Z podniesieniem się cen zboża na targach zagranicznych popyt o mąkę staje się także coraz częstszy. Zład wysłano tylko 977 cet. do Temeswaru, 483 cet. do Przemyśla, 737 cet. do Rzeszowa, 112 cet. do Jarosławia.

Handel spirytusu ożywia się w miarę częstszego popytu. Znaczny wywóz odbywa się na rachunek dawnych umów. Kolej żelazną wysłano 105 cet. do Krakowa, 4281 cet. do Wiednia, 537 cet. do Bielska, 139 cet. do Opawy, 120 cet. do Bisenz, 895 cet. do Brodku, 161 cet. do Schönbrunn i 413 cet. do Pesztu.

Lnu konopi i pakul wysłano w tym tygodniu 171 cet. do Wiednia, 49 cet. do Olomuńca, 38 cet. do Littawy, 111 cet. do Opawy, 173 cet. do Berna, 71 cet. do Pruchny, 49 cet. do Hüllein, 124 cet. do Falgendorfu, 36 cet. do Kollinu, 53 cet. do Hohenstadt, 56 cet. do Mysłowic, 73 cet. do Pressburga i 141 cet. do Wrocławia.

Ceny wełny utrzymują się w tej samej wysokości, co w zeszłym tygodniu, i kupujący zajmują stanowisko wyczekujące. Na kolej żelazną oddano do przesłania 56 cet. do Bielska, 63 cet. do Staudingu i 378 cet. do Wrocławia.

Dowóz manufaktur i towarów lnianych z fabryk austriackich, morawskich i czeskich, był w ubiegłym tygodniu bardzo znaczny, a cała ilość tych towarów zwiezionych do Lwowa częścią na potrzebę miejscową, częścią do przesłania do wschodnich obwodów Galicyi wynosiła około 3500 cet.

Bydła rzeźnego i opasowego, wysłano w ubiegłym tygodniu do Lipnika i Florisdorf ze Lwowa 613 szt., z Przemyśla 420 szt., z Jarosławia 215 szt., z Gródka 30 szt., z Tarnowa 200 szt. i z Mościsk 62 szt.

Lwów, 21. stycznia. W I. połowie b. m. były na targach w obwodach Lwowskim i Brzeżańskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

Gródek	Miejsce targu:											
	Szezerzer		Jaryczów		Przemysły		Podhajec		Rohalyn			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
	walutą austriacką											
Mec pszenicy . . .	2	40	2	20	2	40	2	20	2	20	2	82
„ żyta . . .	1	35	1	20	1	20	1	40	1	20	1	28
„ jęczmienia . . .	1	10	1		1	20	1	10		80	1	52
„ owsa . . .	1		1	90		90		80		66		93
„ hreczki . . .	1	20	1	5	1	20	1	10	1		1	28
„ kukurudzy . . .								1	20	1		93
„ ziemniaków . . .		40		40		35		35		40		35
Cetnar siana . . .	1	20	1	60		90	1		1	50	1	5
„ wełny . . .												45
„ nasienia koniezu . . .												38
Sąg drzewa twardego . . .	7	50	10		5	40	6		6	72	3	4
„ „ miękkiego . . .	5	50	8		4	50	4				3	36
Funt mięsa wołowego . . .		10		9		10		10		10		10
Mias okowity . . .		64		65				35		25		80

Ostatnia poczta.

Hamburg, 30. stycznia. Wiatr południowo-wschodni. Barometr idzie w górę. Dwa stopnie zimna. Lód tężeje, przebycie Elby jest wielce utrudnione. Parowce, które przybyły od morza, odpłynęły. — Berlingsche Ztg. z 28go b. m. pisze: Majtków konskrybowanych na rok 1864 powołano. Szczyt norweskiego departamentu wojny został telegrafem powołany do Sztokholmu, aby jak słycać, poczynić umowy względem pochodu wojsk norweskich.

